

Modlitba, když byl v jeskyni. Volám k Hospodinu,
úpím, volám k Hospodinu, prosím, před ním vylévám
své lkání, o svém soužení mu vypovídám.

Jsem na duchu skleslý, ale ty znáš moji stezku!

Na cestě, již kráčím, osidlo mi nastražili.

Pohled' napravo a uzříš: není tu nikoho,

kdo by se ke mně znal, nemám kam utéci,

není tu, kdo by měl o mě péči.

Úpím k tobě, Hospodine, pravím: Tys mé útočiště,

tys můj podíl v zemi živých!

Věnuj pozornost mému bédování,

jsem zcela vyčerpán.

Vysvobod' mě od pronásledovatelů,

jsou zdatnější než já.

Vyved' mě ze žaláře,

abych vzdával chválu tvému jménu.

Obstoupí mě spravedliví,

ty se mě zastaneš.

Žalm 142